MIELIPIDE

Suunnittele siin sit ku säädökset ja tuet muuttuu, hinnat heittelee ja sadot vaihtelee sekä kustannusrakenne elää koko ajan. **NIMIMERKKI AAPELI MT:N VERKKOKESKUSTELUSSA**

LUKIJALTA

Kyläkoulujen lopettamiselle löytyy vaihtoehtoja

Monissa kunnissa haetaan yhä säästöjä pienimpien lasten koulutuksesta, mikä on ristiriidassa sekä koulutuksellisen tasa-arvon että lasten perusoikeuksien ja oikeudenmukaisuuden kannalta. Sivistyslautakunnat tekevät tärkeitä päätöksiä, jotka koskettavat ydinpalveluiden järjestämistä.

Kyläkoulun säilyttämiskriteerinä näyttää korostuvan ennen muuta oppilasmäärä, jonka rajat ovat koko ajan nousseet. Alakouluna toimivan kyläkoulun luokka-asteita on samalla vähennetty niin, että niissä opetetaan esimerkiksi vain 1.–4. -luokkia, vaikka alakoulu käsittää perinteisesti luokat 1.–6. sekä esiopetuksen.

Määrällinen raja vaikuttaa selkeältä, mutta sen ei tulisi muodostua tärkeimmäksi tekijäksi, kun pohditaan koulujen tulevaisuutta. Kriteerit tulee pohtia tarkkaan ja niiden määrittelyssä täytyy ottaa huomioon paikalliset olosuhteet.

Lapsinäkökulman huomioon ottaminen kaikessa päätöksenteossa on keskeinen lähtökohta kriteerien valinnassa. Silloin lasten koulumatkan pituus – koulumatkaan käytettävä aika – on ainakin yhtä tärkeä ja selkeästi mitattava kriteeri kuin koulun oppilasmäärä, joka vaihtelee aivan ”luonnollisista” syistä.

Mutta miksi opettajamäärä ei voisi vaihdella? Tarvitaan joustavuutta, tervettä järkeä ja hyvää tahtoa.

Viimeistään nyt tulee käynnistää kehittämistyö, jonka tavoitteeksi asetetaan lähikouluina toimivien koulujen säilyttäminen.

Kylien vastakkainasettelun ja kilpailun sijaan on tuettava kylien sekä koulujen välistä yhteistyötä.

Kylät ja niiden koulut ovat ja saavat olla erilaisia; ne edustavat sellaista kulttuurista ”monimuotoisuutta”, jota tulisi vaalia luonnonläheisessä ja kestävää kehitystä tavoittelevassa Suomessa.

Koko maaseudun kannalta kylät ja niissä toimivat koulut ovat todellisia vetovoimatekijöitä, kun perheet/veronmaksajat etsivät sopivaa asuinpaikkaa. Miksi tonttipolitiikassa tätä ei oteta riittävästi huomioon?

KIMMO HAIMI

Kyläkoulun kustannuksia ei pidä laskea oppilaskohtaisina menoina, sillä koulu palvelee kaikkia kyläläisiä yli hallinnollisten sektorirajojen, kirjoittaja muistuttaa.

Koulujen lopettamisessa on tehty virheitä, joita tulee jatkossa välttää. Hyvin usein lopettamisen valmistelu on tapahtunut ilman osallistavaa kansalaiskeskustelua ja kuulemismenettelyä.

Ylhäältä alaspäin -sanelumenettely ja kiireessä tehty valmistelutyö ei kuulu ’hyvään hallintoon’.

Säästölaskelmissa saattaa olla vakavia virheitä. Tutkimukset ovat osoittaneet jo muutaman vuoden kuluttua, ettei säästöjä olekaan syntynyt. Koulutuksen kustannuksia kuvaavat tilastot osoittavat, että koulutuksen menot ovat kasvaneet jopa neljännekselle; erityisopetuksen määrä ja oppilashuoltomenot ovat räjähtäneet käsiin. Myös koulukuljetusmenot jatkavat kasvuaan.

Kyläkoulun kustannuksia ei pidä laskea oppilaskohtaisina menoina, sillä koulu palvelee kaikkia kyläläisiä yli hallinnollisten sektorirajojen.

Koulu on kokoontumispaikka ja sen suojissa voivat harrastaa eri-ikäiset ihmiset.

Koulu on kulttuuri- ja oppimiskeskus; se tukee yhteisöllisyyttä ja ihmisten identiteettiä.

Kylän veronmaksajille koulun tarjoama palvelu voi olla ainut vastine, jonka he saavat yhteiskunnalta.

Lasten sivistykselliset perusoikeudet sekä tasa-arvoiset mahdollisuudet saada osallistua lähikoulun palveluihin voivat olla uhattuina.

Koulumatkoihin käytetty aika kaventaa lasten harrastusmahdollisuuksia ja vaikuttaa lasten hyvinvointiin ja terveyteen.

Koulujen lakkauttamiselle löytyy myös vaihtoehtoja. Kouluista voidaan kehittää kylien toiminta- ja palvelukeskuksia, joissa voidaan tarjota yhtä hyvin lasten päivähoito- kuin vanhusten ateriapalveluja sekä muuta toimintaa asukkaiden tarpeista riippuen.

Tästä löytyy hyviä esimerkkejä eri puolilta maata. Näitä esimerkkejä ja hyviä käytänteitä tulee levittää sekä antaa kaikille kylille mahdollisuus kehittää peruspalvelujaan juuri oman kylän asukkaiden tarpeista lähtien.

Jokainen kylä tarvitsee oman kehittämissuunnitelman, jonka tekemiseen saavat kaikki osallistua.

Kylä- ja vanhempienyhdistykset ovat merkittäviä toimijoita, jotka tuottavat sekä aineellista että henkistä pääomaa koko kaupungille.

Oppilaitosten ja opettajien yhteistyötä sekä verkostoitumista tukemalla voidaan vaikuttaa merkittävästi osaamisen leviämiseen, mistä löytyy uutta kansainvälistäkin tutkimusnäyttöä.

Eira Korpinen
professori (emerita)
Keski-Suomen kylät ry:n ’luvallinen Kuokkavieras’
Jyväskylä

Mistä vakuutus?

Naapurin 13-vuotias tyttö tahtoisi kesätöihin navettaan. Kuinka saan tapaturmavakuutuksen noin nuorelle?

Turvaa

Näin on

Olet oikeassa Maikki Kulmala. Suomessa, missä on valoisaa kesäaikaan muutenkin, kesäajasta ei ole mitään hyötyä.

Rytmit sekaisin

Kiitos

Jaana Uolamolle iso kiitos harkitusta tekstistä. Toivottavasti mahdollisimman moni vanhempi lukee ja sisäistää.

Sitä niittää mitä kylvää

Jaana Uolamo, kiitos viisaista teksteistäsi! Kunpa kaikki vanhemmat toimisivat neuvojesi mukaan.

Äiti

Missä uutinen?

Miksi MT ei julkaise uutisia, joissa on kerrottu, kuinka tapetuista susista on löytynyt vanhoja hauleja? Eli salametsästystä on ja paljon.

Ei nimimerkkiä

Apua ajoissa

Hallituksen päätös poistaa palokuntien valtionavut heikentää turvallisuutta.

Mieletöntä

Virikehäkit

Kenen vastuulla on, kun häkit eivät täytätkään eläinsuojeluasetusta? Viljelijä on jo kerran häkit kalliisti maksanut velkarahalla.

Ei nimimerkkiä

Normaaliaika

Kellon siirrosta stressaantuva, käypä pikaisesti kansalaisaloite.fi sivuilla allekirjoittamassa kantasi.

Klik

Mistä kotoisin?

S-market mainostaa lehdissä Makuja Maakunnasta -merkin alla brasilialaista Snellmanin pakkaamaa kalkkunanlihaa.

Ei nimimerkkiä

Kuivat tiet

Kun tienpinta on sula ja kuiva, niin kulkijaa kummastuttaa yöpakkasten hidastava vaikutus ajonopeuksien muuttamiseen.

Minna

Lomista

Onnittelut O. Salmelalle loma asiassasi. Minulta on mennyt lomat hyvin usein korvauksetta.

Toivokin meni

Eipä yllättänyt Melan kanta viljelijän lomapäivien siirtojutussa. Byrokratian kasvu syö keskeisimmän asian eli viljelijän jaksamisen.

Viljelijä

Halpuus on harhaa

Ei halvinta tarjousta, vaan valtion monopoli julkiseen rakentamiseen ja teihin. Näin saadaan kouluja ja teitä, joita ei heti tarvitse korjata.

Veronmaksaja

VIERASKOLUMNI

Dynaamiset vaikutukset

Sinä torstaina olin ajelemassa kotiinpäin, kun Radio Suomi keskeytyi ylimääräiseen tiedotustilaisuuteen Säätytalolta. Oli puitu hallituksen kehysriihtä muutama tunti ja nyt sekstetin piti kertoa saavutuksistaan, ennakoi Jari Niemelä (Yle), joka saman tien kaappasikin ensimmäisenä tulleet ministerit pikahaastatteluun.

”Viisas hallitus teki viisaita päätöksiä” hehkutti liikenneministeri Merja Kyllönen (vas.) ja häntä tuki parilla kolmella pointilla ulkomaankauppaministeri Alexander Stubb (kok.). Sen jälkeen halattiin ja oltiin hyviä kavereita.

Kun hetken päästä kuulin pääministeri Jyrki Kataisen (kok.) ja valtiovarainministeri Jutta Urpilaisen (sd.) suista, mitä päätetty oli, arvelin ensin, että valtioneuvoston tiedotusjohto (sit kok.) oli tiputtanut ministerien iltapäiväkahveisiin viimeiset sodanajan pervitiinit, sillä harvoin on asioita reerattu niin huolettomasti ja vähin kustannuksin. Tsemppihetkessä oli päätetty, että tärkeintä oli positiivinen ajattelu ja kannustava ilmapiiri.

Niin kuin onkin. Laskin silti numeroita päässäni ja oivalsin, että nyt käy jollakin munkki ja joillakin tosi kylmät. Puhelin ääneen – yksin kun olin – että kuka tämän maksaa? Joskus on itsekin tullut oltua neuvotteluissa, joissa tapellaan joka kymppitonnin liikahduksesta ja nyt harvennettiin miljardin aukko valtion kassaan.

Sittemmin on selvitetty, että hallitus löi kaiken yhdelle numerolle. Sen nimi on ”dynaamiset vaikutukset” ja sille on laskettu jo hintakin, noin 500 miljoonaa euroa vuodessa.

Nämä vaikutukset tulevat siitä, että verohelpotukset saanut (suur)teollisuus pistää eurot kiertämään, työllistää ja investoi, valtio saa lisää verotuloja ja hyvinvointikriisin paha uni voidaan haudata pessimistien uhrilehtoon. Hallitus voi sillä välin keskittyä tappamaan kuntia ja keskittämään terveydenhuoltoa maakuntakeskuksiin.

Toivon todella, että hallituksen uhkapeli osuisi edes sinne päin. Veropolitiikalla on ennenkin raivattu tilaa yrityksille, mutta kokemukset ovat ristiriitaisia. Joskus sillä luodaan vain kiinteistökupla kuten Irlannissa, tai pankkikriisi, kuten Islannissa. Meillä onnistuttiin uusien yritysten synnyttämisessä Ahon hallituksen veropäätöksillä, mutta nousevaa myötätuulta pitää olla talouden takana, jotta veroalesta voisi kansantalouskin hyötyä.

Nyt päätösten takaa puuttuu näkemys talouden uudesta suunnasta. Summittainen verotuki sementoi vain tätä ”talouden Vanhaa Testamenttia”, vuorineuvosten hiekkalaatikkoa. Heidän hyvään tahtoonsa luotetaan pohjattoman paljon. Hallituksella itsellään ei näytä olevan muuta päämäärää kuin pysyä vallassa.

Hallituksen tapa tehdä päätöksiä, kertoa niistä ja tunnustaa hosumalla tehdyt virheet paljastaa hyvinvointisukupolven neuvottomuuden. Puoluejohtajat ovat nykyään nuorehkoja ja raikkaita sanan käytön osaajia mutta tuntemus johtajuudesta ja edellä kulkemisesta on vielä vähäinen. Aika parantaa, mutta noissa tehtävissä on hyvin vähän tilaa itsensä kypsyttämiselle ja vaihtoehtojen kuuntelemiselle. Kun kasvoja ei sopisi menettää, toimii hallitus erinomaisuuden korkeana veisuna.

Se ei meihin suomalaisiin uppoa. Meitä jalostaa edelleen kärsimys ja luja työ. Niitä ei kannata politiikassa väistellä – sitähän tässä kuitenkin on luvassa.

”Työs pitää olla niinkun riihellä ja riihellä niinkun soras!”, sanotaan Laihialla.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen talonpoika

timo.kaunisto63@gmail.com

Halutaanko riitaisia peruskuntia?

Maaseudun Tulevaisuuden pääkirjoitus 27.3. oli otsikoitu: ”Katastrofi lähellä sote-uudistuksessa”. Oli erittäin onnistunut pääkirjoitus.

Sama katastrofi odottaa niin sanotun kuntauudistamisen kanssa.

Säätytalolla hyvin pieni porukka päätti suuntaviivat Suomen historian ehkä suurimmalle uudistukselle. Hallituksen pihtisynnyksen jälkeen meni kuukausia, ettei kuntauudistus-pakertamisesta kerrottu julkisuuteen yhtään mitään. Viimein tuli kuntakartta ja sen repijäiset eduskunnassa.

Kuntauudistamisen valmistelulle on ollut tyypillistä se, että siinä ei ole haluttu kuunnella asiantuntijoita eikä kuntia ja Suomen perustuslain yli ei ole ainoastaan kävelty, vaan sen päällä on hypitty tasajalkaa. Kuntien perustuslaillinen itsemääräämisoikeus on ollut lähinnä huono vitsi kuntauudistamisessa ja sille ei ole annettu pienintäkään arvoa.

Lain valmistelu on siten ollut perustuslain vastaista, täydellisen röyhkeää ja sanelevaa. Oikea osoite hallitukselle olisi siten valtakunnanoikeus!

Ahvenanmaan ”kuntauudistuksesta” vaaleissa hävinneitten hallitus ei puhu tavuakaan. Vaikka Ahvenanmaalla on kuinka itsehallinto, se on osa Suomea ja siten kansalaisten yhdenvertaisuudesta ei voida puhua yhtään mitään kuntauudistamisen osalta, vaan mannersuomalaisten oikeustajua ja oikeutta tasa-arvoon loukataan tältäkin osin mennen tullen.

Vuoden 2011 eduskuntavaalien vaalitentissä Kokoomuksen suulla Jyrki Katainen lupasi, että ”Kokoomus ei kannata kuntien pakkoliitoksia”. Myöhemmin Katainen on todennut, että ”kuntauudistus toteutetaan tarvittaessa pakkotoimin”.

Sama Katainen on todennut myös, että ”Pakolla ei tule hyviä liitoksia”.

Mikä näistä on Kataisen oikea mielipide? Näyttää vahvasti siltä, että ”Tarvittaessa pakkotoimin”, on se todennäköisin vaihtoehto. Myös välillinen pakko on ihan sama pakko kuin välitönkin ja sehän on jo nyt päällä, esimerkiksi valtionapujen leikkausten kautta!

Hallituksen luoma täydellinen sekasotku asian suhteen on selviö. Mielipuolisinta on se, että kunta- ja sote-uudistamista ajetaan vain läpi, eikä mietitä tilannetta sen jälkeen!

Mikä ihmeen ”voitto” se olisi, että kunnat saataisiin pakottamalla yhteen, jos sen jälkeinen yhteistyö keskuskunnan ja siihen liitettyjen kuntien välillä ei toimi?

Kaikki viittaa tällä hetkellä siihen, että kyseinen yhteistyö ei toimisi ja monet (jo nykyiset) liitoskunnat katuvat syvästi liitostaan.

Miten kuvitellaan, että sanelemalla aikaan saaduista liitoksista tulisi jotain myönteistä?

Liitettyjen kuntien (vain maksajan rooli) ei tarvitse paljoa tehdä, niin suurkunta on ongelmissa. Siihen riittää todennäköinen yhteistyöhaluttomuus ja laajamittaisesti valittamalla joka asiasta voidaan hallinto panna solmuun.

Tätäkö (todennäköistä seurausta) hallitus ihan oikeasti haluaa?

Selvää on, että liitoksista syntyisi riitaisia peruskuntia. Jyrki (”pakolla ei tule hyviä liitoksia”) Kataisen kannattaisi uskoa edes itseään asiassa.

Sakari Sormunen
ruiskumestari evp.,
yrittäjä
Hollola

Asevelvollisuus 4.0

Suomalainen asevelvollisuus on tienhaarassa. On tarpeen pysähtyä miettimään – oikein kunnolla.

Kaikessa kiireessä näyttää siltä, että olisi vain yksi tie eteenpäin johtaen ennemmin tai viimeistään myöhemmin yleisestä asevelvollisuudesta luopumiseen.

Tarkemmassa tarkastelussa huomaamme, että jokaista kansalaista osallistava vaihtoehto on toki rakennettavissa ja myös kansantaloutemme kantokyvyn rajoissa. Mutta toki vain jos näin haluamme ja arvostamme osallistumista yhteiseen hyvään myös yhteistä turvallisuutta rakennettaessa.

Viimeaikaisessa turvallisuuspoliittisessa keskustelussa on joko kaivauduttu vanhanajan asevelvollisuusrakenteiden ”juoksuhautoihin” tai sitten maanpuolustuksen ulkoistamissuunnitteluun ammattilaisille.

Keskustelu on myös eittämättömän materiaalikeskeistä.

Jos yleisen oletuksemme mukaisesti loputtomasti ”diskuteeraavat” ruotsalaiset ajautuivat ”ammattiarmeijaansa” liiemmin keskustelematta, ja varsinkaan perusteluihinsa syventymättä, niin mitä tulevat vuodet meille suomalaisille ”keskustelemattomuuskulttuurissamme” oikein ovatkaan tuomassa?

Edetessämme yhteiskunnalliseen arvokeskusteluun tulisi mielestäni ottaa aivan alkuunsa ylivaalikautinen aikajänne ja horisontti, joka ei lopu EU:n ulkorajalle.

On tarpeen huomata, että suomalaista asevelvollisuutta on alueellamme kehitetty jo 1870-luvulta alkaen.

Pelkistän asevelvollisuutemme kehityskaaren kolmivaiheiseksi alkuvaiheistaan 1930-luvulle (siviilipalvelus) ja sittemmin 1990-luvulle (naisten vapaaehtoinen asepalvelus). Tässä tarkastelussa asevelvollisuus on entisestään tasa-arvoistunut, kytkien enenevässä määrin kansalaisia mukaan itsemme ja yhteiskunnan hyvinvoinnin ja turvallisuuden takaamiseen.

> Enimmillään noin vuoden pituisessa ase- ja siviilipalveluksessa ei aiemman opetuksen ja kasvatuksen puutteita korjata.

Parhaillaan syvennytään myös EU:n ulkopuolisiin maihin, joissa korkeatasoinen yhteiskunnallinen hyvinvointi kytkeytyy kansalaisvelvoitteiden kunnioittamiseen.

Esimerkiksi Etelä-Korea ja Singapore ovat tällaisia maita, mutta Euroopassa esimerkiksi Sveitsistä löytyy verraten puhuttelevaa ja opiksi otettavaa tässä kirjoitettuun liittyvää.

Sveitsissä asevelvollisia esimerkiksi osallistetaan väestönsuojelutehtäviin ja reserviläistoiminta on edelleen arvossaan.

Käynnissä oleva kansalaiskeskustelu asevelvollisuuden tulevaisuudesta vaatii myös syventymistä peruskysymysten ja –käsitteiden äärelle.

Turvallisuusviranomaisten parissa miellämme kansallisen turvallisuustoiminnan peruskysymyksiksi miltä suojellaan, mitä suojellaan ja miten suojellaan?

Miltä suojellaan -tematiikka liittyy uhkamalleihin ja itse uhkiinkin.

Tuorein kansallinen valtioneuvostossa päätetty uhkamallikirjo on esitetty Yhteiskunnan turvallisuusstrategiassa (2010), mutta myös Sisäisen turvallisuuden ohjelmassa (2012) on asiantuntemuksella kansallisia uhkia käsitelty. Lisäksi sekä uhkamalleihin että uhkiin kohdennetaan ainakin globaalisti huomattavia tutkimuspanostuksiakin. Viimeistään viime vuosikymmeninä on ymmärretty, miten laaja-alaisia turvallisuusuhat ovatkaan.

Miten sitten suojelisimme ja ketkä suojelisivat? Se kuuluisa ”joku muuko”?

Nähdäkseni tämä on mielettävä laajempana kysymyksenä kuin yleensä varsinkaan julkisuudessa tohdimme käsitellä.

Turvallisuusuhkien laaja-alaistuttua erilaisten varautumis- ja vastatoimenpiteiden kirjo laajenee entisestään. Vallalla on toimintakaava, jossa yhdestä uhkamallista kerrallaan työstetään kansallinen strategia toimenpiteitä varten.

Nyt on vuorossa kyber, mutta tarvitaan kokonaisvaltaisempaa otetta myös inhimillisten haasteiden ja ongelmien äärelle – pureutumista opetuksen ja kasvatuksen kysymyksiin.

Tulisiko yhteiskunnassamme ja kouluissamme pyrkiä kasvattamaan yksinomaisten ”Pisa-menestyvien päiden” täydennykseksi toimintakykyisiä kansalaisia? Siis sellaisia, joiden fyysinen, sosiaalinen kuin eettinenkin toimintakyky vastaisi tulevienkin vuosikymmenten kasvavia vaatimuksia? Kansalaisia, jotka olisivat enemmän kuin esimerkiksi kuluttajia tai työntekijöitä.

Pitäisi olla sanomattakin selvää, että enimmillään noin vuodenkaan pituisessa ase- ja siviilipalveluksessa ei aiemman opetuksen ja kasvatuksen puutteita voida korjata. Ei vaikka nykyisin enenevässä määrin tähän tarvetta olisikin.

Juha Mäkinen
professori
Maanpuolustuskorkeakoulu

Palkka.fi pankin palveluksi

Nyt tosi idea.

Pankithan voisivat alkaa tehdä näitä palkkailmoituksia, palkka.fi -palveluhan toimii pankkitunnuksilla. Korvausta vastaan tietenkin.

Pienet palvelut on helpompi hoitaa suoraan rahalla, kun ei osaa ja tiedä kuka hoitaisi sen paperisodan.

Eikä kukaan tahallaan jätä maksamatta. Kaikki käyvät kuitenkin pankissa ja asia hoituisi kätevästi siellä.

Jarmo Köykkä
Kauhajoki

VERKOSSA SANOTTUA

Epävarmuus vie pohjan suunnittelulta

Viime viikolla verkkolehdessä synnytti terävää kommentointia keskiviikon uutinen MTT:n tekemästä tutkimuksesta, jonka mukaan 40 prosenttia tiloista suunnittelee toimintaansa vain vuoden aikajänteellä.

”Hyvä sitä on sivusta huudella. Kertokaapas nyt sitten niin viisaat, että millä voit tehdä suunnitelmia, kun mikään ei ole varmaa. Katsotaan, kun muut käy palkkaneuvotteluja ja meidän hommista käydään torjuntavoittoneuvotteluja. Tosiasia on, että jos tässä jokainen maajussi alkaisi laskea ja miettiä näitä asioita, niin ei tätä hommaa pakosti tehtäisi edes sitä vuotta”, muistutti Viljajussi.

Aapelilla oli samanlaiset perustelut: ”Suunnittele siin sit ku säädökset ja tuet muuttuu, hinnat heittelee ja sadot vaihtelee sekä kustannus rakenne elää koko ajan. Toimeentulo on joka tapauksessa kaponen.”

”Se auttaisi, jos EU antaisi hieman pitkäjänteisempiä maatalouspäätöksiä. Nyt säännökset muuttuvat vuosittain. Miten siinä suunnittelee suuria kauaskantoisia investointeja? Uskon, että joka tilalla on pitkän tavoitteen suunnitelmat mututuntumana, vaikkei niitä neuvojien kanssa paperille kirjatu olisikaan. Niitä toteutetaan ja päivitetään sitä mukaa, kun EU-maatalous antaa mahollisuudet”, tuumasi Pietari P.

”Eläintilalla joutuu ottamaan riskejä kauemmaksi tulevaisuuteen. Kasvinviljelytilalla on tilanne toinen varsinkin jos toinen puolisoista lähestyy eläkeikää. Silloin ajatellaan vuosi kerrallaan”, perusteli Maanviljeliä.

Rainbow-maito

Keskustelua syntyi myös uutisesta, jonka mukaan S-ryhmä tuo Rainbow-tuotemerkillä markkinoille kotimaisen kevytmaidon.

”Ärsyttävä asia tuo rainbow nimi, tunkee joka tuotteeseen. Jos Ilimajoen mairon saanti sillä pakkaajamerkillä loppuu, niin sitte loppuu myös mairon juonti”, totesi Lähimaitoo se olla pitää.

”Odotettavissa oli, että rainbow maito tulee olemaan suomalaista. Muihin elintarvikkeisiin suomalainen rainbow-käsitettä ei tulla liittämään. Rainbow makkara on poutun hipposmakaaraa jatkossakin”, ennusti Sensellaista.

Maaris kysyi: ”Paljonko tuottaja saa? Halvan hinnan!”

Nimimerkki Kiitos! kaipasi tuotemerkin alle myös maitorahkaa.

Täymaidon perään huuteli Maitoa meillekin: ”Ei meille kelpaa `pluttana´!”

Saranne puuttui samaan: ”Muistan hyvin sotien jälkeisen ajan, jolloin myytiin `kuorittua´ maitoa. Se ei todellakaan maistunut maidolle! Nyt näyttää sama suuntaus tulevan edelleen vahvasti esille! Käytän täst’edeskin ainoastaan ns. täysmaitoa, jota voin lisätä kahvin joukkoon. Se maistuu teolliselta maidolta, mutta enää ei saa mistään tuoretta `lypsymaitoa´.”

Kansanparantaja-jäsenkorjaaja puuttui yleisemmin maidon käsittelyyn:

”Jos maitoa ei homogenoitas säilyvyyden takia, ihmiset pysyis terveenä. 30 vuotta en voinut juoda kaupan maitoa homogonoinnin takia. Karjalohjan terveydenhoitaja kehotti käyttämään tilalta käsittelemätöntä maitoa. Tuntui uskomattomalta, miten kaikenlaiset maha, iho ja migreeni pysyy pois. Maidon rasvassa ovat acidofilus pakteerit jotka pitää ihmisen terveenä. Jos vatsa on sairas, koko ihminen sairastaa. Lukekaa www. maitotauti.fi -sivustoja!”

KAIJALEENA RUNSTEN
www.maaseuduntulevaisuus.fi